

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, XV. Évfolyam 51. szám, 2021. december 18.

Aranyosi Ervin: Adventi negyedik gyertya

*Negyedik is lángra lobban,
kiviláglik tiszta fénye.
Ott ragyog a csillagokban,
s éled az ember REMÉNYe.
A szívünkben BÉKE lángja,
HITünk ajtót nyit a jóra.
Aki ránk néz, máris látja:
– Elérkezett hát az óra.*

*S bizony, hol a SZERETET él,
ott gonosznak helye nincs.
Hol a jóság jövőt remél,
ott megjelenik az Isten.
Eljön a mennynek országa,
tudom, itt lesz, lent a Földön.
Nyíljon ki szívünk virága,
aki remél, készülődjön!*

Egy hagyomány kezdete

Az idei évben először, Advent 3. vasárnapján sor került a házassági évfordulójukat ünneplő házaspárok megáldására. A lélekemelő szentbeszédet követően László atya megerősítette a párokkal fogadalmukat, majd pedig egyesével áldásban részesítette őket. Az áldást követően a jubilánsok egy-egy emléklapot és egy szív formájú mézeskalácsot kaptak, az egymás iránti szeretet és Jézus szeretetének szimbólumaként.

Isten áldása kísérje továbbra is a házastársakat és őrizze meg őket az ő szeretetében egész családjuk körében!

Hála a 40 évért

Il: László atya a múlt héten ünnepi megemlékezésre, és hálaadó szentmisére hívta az ez évben jubiláló házaspárokat. Mivel mi 40 évvel ezelőtt Nagyboldogasszony napján kötöttünk házasságot - mi is a meghívottak közé tartozunk. Erre az alkalomra készült ez az írás.

Egy lelkigyakorlaton ismertük meg egymást. Andris jó pár reménytelen szerelmen túl volt már ekkor, és álmai lányát pillantotta meg bennem (nem tudom miért?), mert én magamat soha nem tartottam valami különlegesnek. Andrisban a nagyon mély, Istenbe vetett bizalma, hite fogott meg, ami párosult nagyon erős kritikai érzéssel és igazságkereséssel. Ezt az akkoriban írt sok-sok leveléből szűrtem le, és ez elég alapnak bizonyult a további ismerkedéshez. A köztünk levő 12 év korkülönbség egyikünket sem zavarta azóta sem. Mivel nekem nem nagyon voltak konkrét elvárásaim a jövőmbelém felé, de az alapvető szempont volt, hogy ő is Istenhívó legyen. Két év együtt járás, ill. jegyesség után kötöttük össze életünket, és fogadtunk hűséget egymásnak.

András: Mikor a barátommal utaztunk vonattal a lelkigyakorlatra, nem beszéltük meg, hogy találkozunk előtte, de tudtam, hogy ő is ezen a szerelvényen kell, hogy legyen, ezért elkezdtem keresni, hol lehet. Keresgélés közben az egyik kocsiban pillantottam meg Ilit, aki szintén a barátnőjével utazott. Szinte azonnal (nem földbe) "vonatba" gyökerezett a lábam, mert ennyire szép, szimpatikus, és vonzó lényt még soha életemben nem láttam... Miután megtaláltam barátomat, visszafelé menvén neki is diszkrétan megmutattam őt. Egész úton rajta járt az eszem, és nem tudtam megállni, hogy később vissza ne menjek (mintha csak épp arra lett volna dolgom) hogy még egyszer utoljára láthassam. Aztán nagyot sóhajtva leszálltunk. Mikor véletlenül hátranéztem, alig hittem a szememnek: Ők is ott jöttek mögöttünk! Percek alatt kiderült, hogy ugyanoda tartanak...

Il: Házasságkötésünk után Pestre költöztünk oda, ahol addig albérletben lakott Andris, majd később eltartási szerződéssel. Hamarosan jöttek a gyermekek szépen, sorjában. Isten megtisztelő, csodálatos ajándékaént fogadtuk őket. Én a gyereknevelést mindennél fontosabbnak tartottam, ezért GYES-en, GYET-en voltam velük itthon mindvégig, egészen addig, míg legkisebb gyermekünk, Bence is óvodába nem került. Nem volt könnyű időszak, sokszor éreztem úgy,

hogy az erőim a végét járják. Egyszer Andrisnak, mikor hazajött, kiborulva panaszkodtam. Ő megkérdezte: Vajon melyeknek nem kellett volna megszületnie? Akkor most kevesebb dolgod lenne... Isten őrizz attól, hogy bármelyikük is hiányozna!!! - válaszoltam. Mivel kimondhatatlanul szerettem valamennyiüket, ez meg sem fordult a fejemben. Ebben teljesen egyetértettünk egymással. Erőt kértem Istentől, és megadta. Sikerült mind az öt egészséges gyermekünket szeretetben, békességben, harmóniában felnevelnünk és kitaníttatni mindegyiket.

András: Ili nagyon jó, szelíd, kedves, és alkalmazkodó természetet kapott Istentől - én már nem mondhatnám el ugyanazt. Sokat szenvedhetett az övétől eltérő temperamentumom, és megalkuvást nem ismerő, vehemens természetem miatt. De ahányszor csak megbántottam, mindig megbántam, és igyekeztem mielőbb kiengesztelődni vele, hiszen mindezek ellenére mindig szerettem, és Isten mérhetetlenül nagy ajándékának tartottam őt. És próbáltam rossz természetem vadhajtásait is nyesegetni, de ez sajnos a mai napig sem sikerült tökéletesen, de azért Isten kegyelmének köszönhetően valamicskét azért sikerült előrehaladni e téren is. Amellett, hogy teljesen elfogadtam Ilit olyannak, amilyen, igyekeztem az ő félnék, kevés önbizalommal bíró természetét bátorítani, biztatni, megértetni vele, hogy mennyi érték van benne, és mi mindenre képes, ha el meri kezdeni. Biztattam, hogy neki kell csak látnia annak is, amiről úgy gondolja, hogy nem tud megbirkózni vele. Szépen gondozta, ellátta gyermekeinket, a háztartást, és kitűnően megtanult főzni is és még sok mást.

Ili: Nincs olyan párkapcsolat, ami probléma nélkül volna. Nekünk is voltak bőven. De mivel Isten előtt kötöttük meg házasságunkat, ezért Tőle reméltük, hogy mindig visszaterel minket a szeretet útjára, ha arról letérnénk. Ezért nagyon nagy segítség volt, hogy mindig tartoztunk valamilyen egyházi kisközösségbe. Kezdetben a Bokor lelkiségnek voltunk tagjai - amelynek akkoriban Pécelen volt az egyik központja Halász atyának köszönhetően. De egy idő után úgy láttuk, hogy nem nekünk való már ez a közösség, és jó lenne másikat keresni. Ebben segítségünkre volt kezdetben Péter atya, a lelkivezetőnk, aki a Fokolare lelkiséggel ismertetett meg minket. Ennek egyik alapvető tanítása az volt, hogy elsőként kell szeretnünk, áldozatot vállalnunk, és nem a másiktól kell ezt elvárni. Később a házasság hétvége mozgalomhoz csatlakoztunk. Itt megtanultuk azt, hogyan kell kommunikálni, és a konfliktusokat kezelni. Egymás érzéseire figyelve hogyan tudunk még jobban közeledni egymáshoz, és szeretni, elfogadni egymást. Azon kívül lelkesen jártam a templomi énekkarba, ahová nyugdíjasként Andris is csatlakozni tudott. Itt a sok szép ének és közös élmény segített Istenhez emelni szívünket, és reményeim szerint azokat is, akik hallgatták a szentmiséken, vagy hangversenyeken az énekkar szolgálatát.

András: Én is szívből örültem, és hálát adtam Istennek érte, hogy Ili is zeneszerető, mert abban az időben kántorként szolgáltam Budapesten. Sokáig egy keresetből kellett eltartani a nagy családot. Soha nem volt sok pénzünk. Mikor már Ili is keresett, akkor sem volt olyan, hogy enyém vagy tiéd, vagy dugipénz - mindenünk közös volt. Féltreakni nem nagyon tudtunk semmit, de mégis meg volt mindenünk, amire szükségünk volt. Mindenkor teljesen bízunk Isten segítségével - Ő soha nem hagyott cserben eddig sem - soha nem aggodalmaskodtunk a megélhetésünk miatt. Biztosak voltunk benne, hogy Isten minden körülmények között megsegít - és így is történt. Nem volt olyan év, amikor ne mentünk volna el a gyerekekkel közösen nyaralni, sokszor más keresztény családokkal együtt.

Mikor munkahelyet kellett, hogy váltsak - bár nagyon zúgolódtam miatta - ezt is Istenre bíztam, mert tudtam, hogy Ő minden rosszat is jóra tud fordítani. És valóban olyan lehetőségek tárultak fel előttem, amit nem is sejtettem. Ettől kezdve újra laborban is dolgoztam, és az esti misén való orgonálás után gyakran visszamentem, hogy folytassam a munkát. A sok kísérletezgetés, és kutatás miatt nagyon sokszor csak későn értem haza - legtöbbször utoljára hagytam el a tanszéket. Egyébként nagyon szerettem hazamenni, és ha Pestről hazaértem, mindig hálát adtam Istennek, hogy Pécel áldott földjére léphetek. Ili miatt áldott Pécel földje számomra... De ha későn értem haza, Ili ezt is zokszó nélkül eltűrte. Igaz, hogy ekkor már nagyobbak voltak a gyerekek, és kevesebb foglalkozást igényeltek. Amikor még kicsik voltak, akkoriban csak kántorkodtam, és olyan volt a munkabeosztásom, hogy gyakran elvihettem őket sétálni, játszótérre vagy kirándulni.

Ili: Gyermekeinket igyekeztünk a Jó Isten szeretetére nevelni. Meséltünk nekik Jézusról, és a képes Bibliát is gyakran mutattuk nekik. Bár sokszor nagyon nehéz volt idejében összeterelni őket, minden vasárnap jártunk a szentmisére. Legtöbbször a Rókus kápolnába, néha oda, ahol Andris orgonált, (mert ez messzebb volt) aztán amikor kiköltöztünk Pécelre, akkor ide. Mikor még a gyerekek kicsik voltak, nem maradt el az esti ima. És ezután Andris mesélt nekik. Ez jól megmozgatta a fantáziájukat, mert így a sötétben ki-ki a maga módján elképzelte, amiről a mese szólt. Tévénk soha nem volt, hogy azokat a meséket nézték volna. Később emiatt néha zúgolódtak a gyerekek, hogy nem tudják megbeszélni osztálytársaikkal az éppen aktuális sorozat részleteit, de mikor már nagyobbak lettek, végül ők is belátták, hogy nem sokat veszítettek emiatt...

Fájdalom, és hiányérzet van bennünk azért, mert igyekeztünk ellenére nem mindegyik gyermekünknek sikerült továbbadni az Egyházhoz való ragaszkodást. Talán azért, mert sajnos nem istenhívők a társaik. De a szívük mélyén azért ők nagyon is keresztények, és ezt az értékrendet vallják. Reméljük, hogy majd idővel visszatalálnak az Egyházhoz is.

András: Aztán teltek-múltak az évek, és mindkettőnkön nyomot hagyott az idő múlása. Ha fakulni kezdett a köztünk levő kapcsolat, vagy konfliktusok voltak közöttünk, akkor gyakran elővettem Ili fiatalkori képeit, és arra gondoltam, hogy ugyanaz maradt most is, mint amilyennek Isten megteremtette, és megérdemli, hogy ugyanúgy szeressem, mint fiatal korában.

De ugyanúgy nagyon szeretik őt gyermekeink is, és nagyon szívesen jönnek hozzánk. Az unokák pedig mindig odabújnak Ilihez, mikor mesél nekik. Szeretetüket sok rajzuk is bizonyítja, melyre odaírták: Nagymama, szeretlek!

Ili: Most életünk újabb szakaszába lépve Isten csodálatos áldásaként éljük meg, hogy láthatjuk unokáink cseperedését, nagyszülőként részt vehetünk kicsi életükben. Amikor csak kell, szívesen vigyázok rájuk. Andris pedig megtanította őket biciklizni, és megállapították, hogy a Nagypapával lehet a legjobban pónizni, meg a Nagypapa tud a legjobban mesélni, mikor nálunk alszanak.

A Jóistennek hálát adunk az elmúlt 40 esztendő áldásaiért. Életünket Istenre bíztuk, nem aggodalmaskodtunk, teljesen megvalósult, amely fiatal házaskorunk óta vezérlő elvünk volt: *"Keressétek elsősorban Isten országát, és annak igazságát, és ezeket is mind megkapjátok."* (Mt 6,33)

Varga András és Ili

Ugyan már csak egy hetünk van Karácsony előtt, a lelki ráhangolódást továbbra sem hanyagolhatjuk el. A kalendárium hátralevő napjaival készülünk, hogy az ünnep napján szívünk felkészülten fogadhasssa a világra jött Megváltót!

Dátum	Szentírási rész	Imádság	Készület
ADVENT 4. VASÁRNAPJA	Róm 16, 25-27 <i>Egyedül Istennek legyen dicsőség</i>	Imádkozom a szenvedélyek rabjaiért	Türelmes és megértő leszek egész nap
20. hétfő	Bírák 13,2-7. 24-25 <i>Sámson felnövekedett: az Úr lelke működni kezdett benne</i>	Imádkozom a betegekért	Megdicsérem a környezetemben tapasztalt jót
21. kedd	Énekek Éneke 2,8-14 <i>Szerelmem hangját hallom: jön már a hegyen</i>	Szeretek-e, vagy csak szeretetre vágyom?	Őszintén megbocsátom mások hibáit, botlásait
22. szerda	1 Sámuel 1,24-28 <i>Az Úr teljesítette kérésemet, amit kértem tőle</i>	Imádkozom papokért, püspökeinkért és a Szentatyáért	Elfogadok segítséget és felajánlást
23. csütörtök	Mal 3,1-4. 23-24 <i>Elküldöm követemet, aki egyengeti előttem az utat</i>	Imádkozom a szétesett családban élőkért	Személyes ajándékom a környezetemben élő rászorulónak
24. péntek	2 Sám 7,1-11 <i>A te házad és királyságod örökre megmarad</i>	Megköszönöm az adventi időszak kegyelemeit	Nem fogyasztok élvezeti cikket
25. szombat: KARÁCSONY: JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSE	Iz 52,7-10 <i>Látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását</i>		

Forrás: www.lelkilap.hu/lpteol/advnn_99.html

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Dec. 19 – 26.

Advent IV. hete

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
18	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	ifj. Szalay Károly, a Tösmagi és Molnár csal. + tagjai	
19	VASÁRNAP	ADVENT 4. VASÁRNAPJA	10:30 18:00	+Micserics József I.ü. +Gulyás József és fel. Erzsébet	
20	HÉTFŐ		6:00	Ágnes házasságáért; egy csal élő és + tagjai	
21	KEDD		6:00	élő Attila	Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
22	SZERDA		6:00	+Szabó Attila	Karácsonyi koncert: 18:00
23	CSÜTÖRTÖK		—————		
24	PÉNTEK		Éjféli sztm: 24:00	Egyházközségünk	Pásztorjáték: 16:00 Karácsonyi zenés áhítat: 23:15
25	SZOMBAT	URUNK SZÜLETÉSE, KARÁCSONY	10:30 18:00	Egyházközségünk Egyházközségünk	
26	VASÁRNAP	A SZENT CSALÁD: JÉZUS, MÁRIA JÓZSEF	10:30 18:00	+Duba Károly +Major József és fel. Erzsébet	

- Most vasárnap délután a városi gyertyagyűjtáson Egyházközségünk szolgálatával gyűjtjük meg a 4. gyertyát. Közreműködik templomunk kórusa. Szeretettel várjuk a kedves testvéreket.
- A Péceli Gyermekek- és Ifjúsági Kórus szerdán este 6 ó-kor Karácsonyi koncertet ad templomunkban.
- A karácsonyfa állítás és templomunk ünnepi díszítése, takarítása csütörtökön reggel 8-tól lesz, melyre várjuk a segíteni tudókat!
- Pénteken, 24-én az ünnepre való hangolódást segítő, délután 4 ó-tól Katolikus Iskolánk diákjai egy pásztorjátékkal kedveskednek, az éjféli mise előtt pedig templomunk kórusa tart zenés áhítatot. Mindkét alkalomra szeretettel várunk mindenkit!
- Szent Család ünnepén a szentmiséken a templomban jelenlévő családok külön áldásban részesülnek.
- Szeretettel ajánljuk karácsonyi ajándék ötletként Farkas László atya Miseskalauz című könyvét. A megvásárlásával jótékonykodhatunk is, mert a bevétel teljes egészében a Váci Egyházmegye Ifjúságáért a Fiatalokkal Alapítvány ifjúságunkért végzett missziójára és ifjúsági régióinkra lesz felhasználva. Aki 5 példányt vásárol az 10 %, aki 10 példányt, az 20 % kedvezményt kap. A könyv bolti ára: 2490 Ft.
- Házszenelésre Pécelen jan. 8-9 és 15-16-án, szombat-vasárnap délután lesz lehetőség. Feliratkozni a sekrestyében lehet. Azt kérem, hogy a vasúton innen lakók 8-9-ére, a vasúton túl lakók pedig 15-16-ára írják be magukat, hogy egyszerűbb legyen egymás után felkeresni a házakat.

ÜNNEPI SZENTMISÉK

RENDJE

PÉCEL

12.24.	Péntek	Éjféli mise	24:00
12.25.	Szombat	Karácsony	10:30 18:00
12.26.	Vasárnap	Szent Család ünnepe	10:30 18:00
12.27.	Hétfő	Szent János	18:00
12.31.	Péntek	Év végi hálaadás	19:00
01.01.	Szombat	Újév – Mária, Isten Anyja	10:30 18:00
01.02.	Vasárnap	Karácsony utáni 2. vasárnap	10:30 18:00
01.06.	Csütörtök	Vízkereszt	18:00